॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चत्र्थः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

देवासुराः संयंत्ता आस्नते न व्यंजयन्त स एता इन्द्रंस्तनूरंपश्यत्ता उपांधत्त ताभिर्वे स तुनुवंमिन्द्रियं वीर्यमात्मन्नंधत्त ततो देवा अभवन्यरासुरा यदिन्द्रतनूरुंपदधांति तुनुवंमेव ताभिरिन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्धत्तेऽथो सेन्द्रंमेवाग्निर सर्तनुं चिनुते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यः (१)

भ्वति यज्ञो देवेभ्योऽपाँकामृत्तमंवरुधं नाशंक्कुवन्त एता यंज्ञत्नूरंपश्यन्ता उपांदधत् ताभिवें ते यज्ञमवांरुन्धत् यद्यंज्ञत्नूरुंपदधांति यज्ञमेव ताभियंज्ञमानोऽवं रुन्धे त्रयंस्त्रिश्शत्मुपं दधाति त्रयंस्त्रिश्शद्वे देवतां देवतां एवावं रुन्द्वेऽथो सात्मानमेवाग्निश्सतांनुं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्लोके (२)

भ्वति य एवं वेद ज्योतिष्मतीरुपं दधाति ज्योतिरेवास्मिन्दधात्ये अग्निश्चितो ज्वंलित् ताभिरेवेन् समिन्द्ध उभयोरस्मै लोकयोज्योतिर्भवित नक्षत्रेष्टका उपं दधात्येतानि वै दिवो ज्योतीर्थि तान्येवावं रुन्थे सुकृतां वा एतानि ज्योतीर्थि यन्नक्षंत्राणि तान्येवाग्नोत्यथों अनूका्शमेवेतानिं (३)

ज्योती रेषि कुरुते सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये यथ्स इस्पृष्टा उपद्ध्याद्दृष्ट्यं लोकमपिं दध्यादवंर्षुकः पूर्जन्यः स्यादस इस्पृष्टा उपं दधाति वृष्ट्यां एव लोकं करोति वर्षुकः पूर्जन्यों भवति पुरस्तांदन्याः प्रतीचीरुपं दधाति पृश्चादन्याः प्राचीस्तस्मांत्प्राचीनांनि च प्रतीचीनांनि च नक्षंत्राण्या वर्तन्ते॥ (४)

भार्तृयो लोक एवैतान्येकंचत्वारिश्शच॥———[१] ऋतुव्यो उपे दधात्यृतूनां क्रुप्त्यै द्वंद्वमुपं दधाति तस्माद्वंद्वमृतवो-

ऽधृंतेव वा एषा यन्मध्यमा चितिरन्तिरेक्षमिव वा एषा द्वंद्वमन्यासु चितीषूपं दधाति चतंस्रो मध्ये धृत्यां अन्तःश्लेषंणं वा एताश्लितीनां यदंतव्यां यदंतव्यां उपदर्धाति चितीनां विधृत्या अवंकामनूपं दधात्येषा वा अग्लेयोंनिः सयोनिम् (५)

एवाग्निं चिनुत उवाचे ह विश्वामित्रोऽदिदिथ्स ब्रह्मणात्रं यस्यैता उपधीयान्ते य उं चैना एवं वेदिदिति संवथ्सरो वा एतम्प्रतिष्ठायै नुदते यौऽग्निं चित्वा न प्रतितिष्ठति पञ्च पूर्वाश्चित्यो भवन्त्यथं पृष्ठीं चितिं चिनुते षड्वा ऋतवंः संवथ्सर ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रतिं तिष्ठत्येता वै (६)

अधिपत्नीर्नामेष्टंका यस्यैता उपधीयन्तेऽधिपतिरेव संमानानां भवित यं द्विष्यात्तमुंपदधंद्धायेदेताभ्यं एवैनं देवतांभ्य आ वृंश्चित ताजगार्तिमार्च्छ्रत्यिङ्गिरसः सुवृगं लोकं यन्तो या यज्ञस्य निष्कृंतिरासीत्तामृषिभ्यः प्रत्यौह्न तिद्धरंण्यमभवद्यद्धिरण्यश्रल्कैः

लोकमेति साह्स्रवंता प्रोक्षंति साह्स्रः प्रजापंतिः प्रजापंतेरास्यां इमा में अग्न इष्टंका धेनवंः सन्त्वित्यांह धेनूरेवैनाः कुरुते ता एनं कामदुघां अमुत्रामुष्मिं ल्लोक उपं तिष्ठन्ते॥ (८)

अथों रूपेणैवैन समर्धयत्यथो हिरंण्यज्योतिषैव सुंवर्गं

प्रोक्षितिं यज्ञस्य निष्कृंत्या अथों भेषजमेवास्मैं करोति (७)

सयोनिमेता वै कंरोत्येकान्नचंत्वारिर्शाची॥

रुद्रो वा एष यद्ग्निः स एतर्हि जातो यर्हि सर्वश्चितः स यथां वथ्सो जातः स्तनं प्रेफ्सत्येवं वा एष एतर्हि भाग्धेयं प्रेफ्संति

तस्मै यदाहुंतिं न जुंहुयादेष्वर्युं च यजमानं च ध्यायेच्छतरुद्रीयं जुहोति भाग्धेयेंनैवैनर् शमयित् नार्तिमार्च्छत्यध्वर्युर्न यजमानो यद्ग्राम्याणां पश्नाम् (९)

वा जुहुयाद्गंवीधुकयवाग्वां वा न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानथो खल्वांहुरनांहुतिर्वे जुर्तिलांश्च ग्वीधुंकाश्चेत्यंजक्षीरेणं जुहोत्याग्नेयी वा एषा यदजाहुंत्यैव जुंहोति न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नारण्यानिङ्गेरसः सुवुर्गं लोकं यन्तेः (१०)

पर्यसा जुहुयाद्ग्राम्यान्पुशूञ्छुचार्पयेद्यदांरुण्यानांमारुण्याञ्जेर्तिलयव

नार्ण्यानाङ्गरसः सुवृग लाक यन्तः (१०) अजायां घर्मम्प्रासिश्चन्थ्सा शोचन्ती पूर्णं परांजिहीत् सो ई-ऽर्कोऽभवत्तदर्कस्यांकेत्वमंकपर्णेनं जुहोति सयोनित्वायोदङ्गिष्ठंश्चहोत्ये वै रुद्रस्य दिख्स्वायांमेव दिशि रुद्रं निरवंदयते चर्मायामिष्टंकायां जुहोत्यन्तत एव रुद्रं निरवंदयते त्रेधाविभक्तं जुहोति त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्थ्समावंद्वीर्यान्करोतीयत्यग्रे जुहोति (११)

अथेयृत्यथेयंति त्रयं इमे लोका एभ्य एवैनं लोकेभ्यः शमयित तिस्र उत्तरा आहुंतीर्जुहोति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्ढा ऋतवं ऋतुभिरेवैन शमयित यदंनुपरिकामं जुहुयादंन्तरवचारिण श्र रुद्रं कुंर्यादथो खल्बांहुः कस्यां वाहं दिशि रुद्रः कस्यां वेत्यंनुपरिकामंमेव होत्वयंमपंरिवर्गमेवैन शमयित (१२)

पुता वै देवताः सुवग्यां या उत्तमास्ता यजमानं वाचयित् ताभिरेवेन र सुवर्गं लोकं गमयित् यं द्विष्यात्तस्यं सश्चरे पंशूनां न्यंस्येद्यः प्रथमः पृश्र्रंभितिष्ठंति स आर्तिमार्च्छंति॥ (१३)

न्यंस्येद्यः प्रथमः पृशुरंभितिष्ठंति स आर्तिमार्च्छंति॥ (१३)
पृश्नां यन्तोऽत्रं जुहोत्यपंरिवर्गमेवैनरं शमयति त्रिर्श्चा

अश्मन्नूर्ज्ञिति परि षिश्चित मार्जयंत्येवैन्मथों तुर्पयंत्येव स एनं तृप्तोऽक्षुंध्यन्नशोंचन्नमुष्मिं ह्योक उपं तिष्ठते तृप्यंति प्रजयां पृशुभिर्य एवं वेद तां न इष्मूर्जं धत्त मरुतः सःररगणा इत्याहान्नं वा ऊर्गन्नम्मुरुतोऽन्नमेवावं रुन्द्धेऽश्म ईस्ते क्षुद्मुं ते शुक् (१४)

ऋच्छतु यं द्विष्म इत्यांह् यमेव द्वेष्टि तमस्य क्षुधा चं शुचा चौर्पयति त्रिः पंरिषिश्चन्पर्येति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्य शुच र शमयति त्रिः पुनः पर्येति षट्थ्सम्पंद्यन्ते षड्वा ऋतवं ऋतुभिरेवास्य शुच र शमयत्यपां वा एतत्पुष्पं यद्वेतसोऽपाम् (१५)

शरोऽवंका वेतसशाखया चावंकाभिश्च वि कंर्षत्यापो वै शान्ताः शान्ताभिरेवास्य श्चर् शमयति यो वा अग्निं चितम्प्रंथमः पुशुरंधिकामंतीश्वरो वै तर शुचा प्रदहो मण्डूकेन वि कंर्षत्येष वै पंशूनामंनुपजीवनीयो न वा एष ग्राम्येषु पशुषु हितो नारण्येषु तमेव शुचार्पयत्यष्टाभिविं कंर्षति (१६)

अष्टाक्षरा गायुत्री गायुत्रौंऽग्निर्यावानेवाग्निस्तस्य शुच ई शमयति पावकवंतीभिरत्रं वै पावकोऽत्रेनैवास्य शुचर्र शमयति मृत्युर्वा एष यद्ग्निर्ब्रह्मण एतद्रूपं यत्कृष्णाजिनम् कार्ष्णी उपानहावुपं मुश्चते ब्रह्मणैव मृत्योर्न्तर्थत्तेऽन्तर्मृत्योर्धत्ते-ऽन्तरुन्नाद्यादित्यांहुरुन्यामुंपमुञ्चतेऽन्यां नान्तः (१७)

एव मृत्योर्धत्तेऽवान्नाद्य रे रुन्धे नमंस्ते हरसे शोचिष इत्याह नमुस्कृत्य हि वसीया समुप्चरंन्त्यन्यं ते अस्मत्तंपन्तु हेतय इत्यांह यमेव द्वेष्टि तमंस्य शुचार्पयति पावको अस्मभ्य ई शिवो भवेत्याहान्नं वै पांवकोऽन्नमेवावं रुन्धे द्वाभ्यामधि न्नामति प्रतिष्ठित्या अपुस्यंवतीभ्या । श्रान्त्यै॥ (१८)

शुग्वेंतुसौंऽपार्मष्टाभिर्विकंर्षति नान्तरेकान्नपंश्राशचं॥**■** [४]

नृषदे विडिति व्याघारयति पृङ्ग्याहुत्या यज्ञमुखमा रंभतेऽक्ष्णया

चतुर्थः प्रश्नः

हंन्युर्विहित्यांह प्रोक्षंमेव वर्षद्वरोति नास्यं यातयांमा वषद्वारो भवंति न यज्ञ र रक्षारंसि घ्रन्ति हुतादो वा अन्ये देवाः (१९) अहुतादोऽन्ये तानंग्निचिदेवोभयांन्प्रीणाति ये देवा देवानामिति द्र्या मंधुमिश्रेणावोंक्षति हुतादंश्चेव देवानंहुतादंश्च यजंमानः प्रीणाति ते यजंमानम्प्रीणन्ति द्र्येव हुतादंः प्रीणाति मधुषाहुतादों ग्राम्यं वा एतदन्नं यद्दध्यांरण्यम्मधु यद्द्या मंधुमिश्रेणावोक्षंत्युभयस्यावंरुख्ये ग्रुमुष्टिनावोंक्षति प्राजापत्यः (२०)

व्याघारयति तस्मांदक्ष्णया पृशवोऽङ्गांनि प्र हंरन्ति प्रतिंष्ठित्यै यद्वेषद्भुर्याद्यातयामास्य वषद्भारः स्याद्यन्न वषद्भुर्याद्रक्षारंसि युज्ञर

वै ग्रुंमुष्टिः संयोनित्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या अनुपरिचार्मवौक्षत्यप् वि वा एष प्राणैः प्रजयां पृशुभिर्ऋध्यते यौऽग्निं चिन्वन्नंधिकामंति प्राण्वा अपान्वा इत्यांह प्राणानेवात्मन्धंत्ते वर्चोदा वंरिवोदा इत्यांह प्रजा वै वर्चः पृशवो वरिवः प्रजामेव पृशूनात्मन्धंत्त इन्द्रों वृत्रमंहन्तं वृत्रः (२१)

ह्तः षोंड्शभिंभींगैरंसिनाथ्स एताम् प्रयोजनीं कवत् आहुंतिमपश्यत्तामं जुहोत्तस्याग्निरनीं कवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः षोंडश्धा वृत्रस्यं भोगानप्यं दहद्वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो निरंमुच्यत् यद्ग्रयेऽनीं कवत् आहुंतिं जुहोत्यग्निरेवास्यानीं कवान्थ्स्वेनं भाग्धेयेंन प्रीतः पाप्मानमपिं दहति वैश्वकर्मणेनं पाप्मनो

निर्मुच्यते यं कामर्येत चिरम्पाप्मनः (२२)

निर्मुच्येतेत्येकैंकं तस्यं जुहुयाचिरमेव पाप्पनो निर्मुच्यते यं कामयेत ताजक्याप्पनो निर्मुच्येतेति सर्वाणि तस्यानुद्रुत्यं जुहुयात्ताजगेव पाप्पनो निर्मुच्यतेऽथो खलु नानैव सूक्ताभ्यां जुहोति नानैव सूक्तयांवींयं दधात्यथो प्रतिष्ठित्ये॥ (२३)

उदेनमुत्तरां न्येतिं समिध् आ देधाति यथा जर्नं यतेऽवसं करोतिं तादगेव तत्तिस्र आ देधाति त्रिवृद्वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तस्मैं

देवाः प्रांजापुत्यो वृत्रश्चिरं पाप्पनंश्वत्वारि<u>श्</u>शर्च॥————[५]

भागुधेयं करोत्यौदुंम्बरीर्भवन्त्यूर्ग्वा उदुम्बर् ऊर्जमेवास्मा अपिं दधात्युदुं त्वा विश्वें देवा इत्याह प्राणा वै विश्वें देवाः प्राणेः (२४)

एवैन्मुद्यंच्छ्तेऽग्रे भरंन्तु चित्तिंभि्रित्यांह् यस्मां एवैनं चित्तायोद्यच्छंते तेनैवैन् समर्धयित् पञ्च दिशो देवींर्य्ज्ञमंवन्तु देवीरित्यांह् दिशो ह्येषोऽनुं प्रच्यवतेऽपामंतिं दुर्मृतिम्बाधंमाना इत्यांह् रक्षसामपंहत्ये रायस्पोषे यज्ञपंतिमाभजंन्तीरित्यांह पृशवो वै रायस्पोषं (२५)

पृश्नेवावं रुन्धे षङ्किरहंरित षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैन हरित द्वे परिगृह्यंवती भवतो रक्षंसामपहत्ये सूर्यरिष्म्र्रहरिकेशः पुरस्तादित्यांहु प्रसूत्ये ततंः पावका आशिषों नो जुषन्तामित्याहान्नं

अस्रानजयन्तदप्रंतिरथस्याप्रतिरथत्वं यदप्रंतिरथं

वै पांवकोऽन्नंमेवावं रुन्धे देवासुराः संयंत्ता आसन्ते देवा एतदप्रंतिरथमपश्यन्तेन वै तेंंऽप्रति (२६)

द्वितीयो होतान्वाहाँप्रत्येव तेन यर्जमानो भ्रातृंव्याञ्जयत्यथो

अनंभिजितमेवाभि जंयति दशुर्चं भंवति दशाँक्षरा विराह्विराजेमौ लोकौ विधृंतावनयौर्लोकयोर्विधृंत्या अथो दशाँक्षरा विराडन्नं विराड्विराज्येवान्नाद्ये प्रतिं तिष्ठत्यसंदिव वा अन्तरिक्षमन्तरिक्षमिवाग्नीं अश्मानं नि दंधाति सत्त्वाय द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्यै विमानं एष दिवो मध्यं आस्तु इत्यांह व्यंवैतयां मिमीते मध्यं दिवो निहिंतः पृश्लिरश्मेत्याहान्नं वै पृश्चन्नंमेवावं रुन्धे चतुसृभिरा पुच्छदिति

चुत्वारि छन्दा रेसि छन्दों भिरेवेन्द्रं विश्वा अवीवृधन्नित्याह वृद्धिमेवोपावंर्तते वाजांना सर्त्पतिम्पतिम् (२८) इत्याहान्नं वै वाजोऽन्नंमेवावं रुन्धे सुम्नहर्यज्ञो देवा अ र्च वक्षदित्यांह प्रजा वै पशर्वः सुम्नं प्रजामेव पश्नात्मन्धंत्ते यक्षंदग्निर्देवो देवा अ चं वक्षदित्यांह स्वगार्कृत्यै वार्जस्य मा प्रस्वेनोंद्भाभेणोदंग्रभीदित्यांहासौ वा अदित्य उद्यनुंद्भाभ एष निम्रोचंत्रिग्राभो ब्रह्मंणैवात्मानंमुद्गृह्णाति ब्रह्मंणा भ्रातृंव्यं नि गृंह्णाति॥ (२९)

प्राणैः पोषों ऽप्रत्याग्नींध्रे पतिंमेष दशं च॥ प्राचीमनुं प्रदिशं प्रेहिं विद्वानित्यांह देवलोकमेवैतयोपावंर्तते अहमुद्न्तरिक्ष्मार्रुहमित्यांहुमानेवैतयां लोकान्थ्समारीहित् सुवर्यन्तो नापेक्षन्त इत्यांह सुवर्गमेवैतयां लोकमेत्यग्ने प्रेहिं (३०) प्रथमो देवयतामित्यांहोभयेष्वेवैतयां देवमनुष्येषु चक्षुंर्दधाति

क्रमंध्वमुग्निना नाकुमित्याहेमानेवैतयां लोकान्क्रमते पृथिव्या

प्रथमी देवयतामित्याहोभयेष्वेवतया देवमनुष्येषु चक्षुदेधाति पश्चिभिरिधे क्रामित् पाङ्को युज्ञो यावानेव युज्ञस्तेन सह सुंवर्गं लोकमेति नक्तोषासेति पुरोनुवाक्यामन्वाह प्रत्या अग्ने सहस्राक्षेत्याह साह्स्रः प्रजापितः प्रजापित्रास्य तस्मै ते विधेम् वाजाय स्वाहेत्याहान्नं वै वाजोऽन्नमेवावं (३१)

रुन्द्धे दुप्तः पूर्णामौदुंम्बरी स्वयमातृण्णायां जुहोत्यूर्वे दध्यूर्गुदुम्बरोऽसौ स्वयमातृण्णामुष्यांमेवोर्जं दधाति तस्मादमुतो- ऽर्वाचीमूर्जुमुपं जीवामस्तिसृभिः सादयति त्रिवृद्धा अग्निर्यावांनेवाग्निस्त गंमयति प्रेद्धो अग्ने दीदिहि पुरो न इत्यौदुम्बरीमा दंधात्येषा व सूर्मी कर्णकावत्येतयां ह स्म (३२)

वै देवा असुराणार शतत्र्हाइस्तृर्हिन्त् यदेतयां समिधंमादधाति वर्ज्जमेवैतच्छंत्रधीं यज्जमानो भ्रातृंव्याय प्र हरिति स्तृत्या अछंम्बद्कारं विधेमं ते पर्मे जन्मंत्रग्न इति वैकंङ्कर्तामा दंधाति भा एवावं रुन्धे तार संवितुवरिण्यस्य चित्रामितिं शमीमयीर्श्वान्त्यां अग्निर्वाह्म वा अग्निचितं दुहेंऽग्निचिद्वाग्निं दुहे ताम् (३३) स्वितुर्वरेण्यस्य चित्रामित्यांहैष वा अग्नेर्दोह्स्तमंस्य कण्वं पृव श्रांयसों ऽवेत्तेनं ह स्मैन् स दुंहे यदेतयां स्मिधंमादधांत्यग्निचिदेव तद्ग्निं दुंहे सप्त ते अग्ने स्मिधंः सप्त जिह्वा इत्यांह स्प्तैवास्य साप्तांनि प्रीणाति पूर्णयां जुहोति पूर्ण इंव हि प्रजापंतिः प्रजापंतेः (३४)

आस्यै न्यूंनया जुहोति न्यूंनािद्ध प्रजापंतिः प्रजा अस्ंजत प्रजाना १ सृष्ट्यां अग्निर्देवेभ्यो निलायत् स दिशोऽनु प्राविश्वज्ञह्नन्मनंसा दिशों ध्यायेद्दिग्भ्य एवेन्मवं रुन्धे द्ध्रा पुरस्तां ज्ञहोत्याज्येनोपरिष्टात्तेजंश्चेवास्मां इन्द्रियं चं स्मीचीं दधाति द्वादंशकपालो वेश्वान्रो भविति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरौंऽग्निर्वेश्वानरः साक्षात् (३५)

पुव वैश्वान्रमवं रुन्धे यत्प्रंयाजानूयाजान्कुर्याद्विकंस्तिः सा यज्ञस्यं दर्विहोमं कंरोति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये राष्ट्रं वे वैश्वान्रो विण्मरुतो वैश्वान्र हृत्वा मांरुताञ्जंहोति राष्ट्र एव विश्वमनं बिश्वात्युचैर्वेश्वान्रस्या श्रांवयत्युपा श्रुष्ठ मांरुताञ्जंहोति तस्माँद्राष्ट्रं विश्वमितिं वदित मारुता भवन्ति मुरुतो वे देवानां विशो देवविशेनैवास्म मनुष्यविशमवं रुन्धे सप्त भवन्ति सप्तगंणा वे मुरुतो गणश एव विश्वमवं रुन्धे गुणेन गणमंनुद्रुत्यं जुहोति

विशंमेवास्मा अनुंवर्त्मानं करोति॥ (३६)

छिन्द्यामितिं विग्राह्ं तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यं विच्छिनति यं कामयेत प्राणानस्यान्नाद्यः सं तन्यामिति सन्तंतां तस्यं जुहुयात्प्राणानेवास्यान्नाद्यः सं तनोति द्वादंश द्वादशानि जुहोति द्वादंश मासाः संवथ्सरः संवथ्सरेणैवास्मा अन्नमवं रुन्देऽन्नं च मेऽक्षंच म इत्यांहैतद्वे (३८)

अन्नस्य रूप र रूपेणैवान्नमवं रुन्धेऽग्निश्चं म् आपंश्च म् इत्यांहैषा वा अन्नस्य योनिः सयौन्येवान्नमवं रुन्धेऽर्धेन्द्राणि जुहोति देवतां प्वावं रुन्धे यथ्सर्वेषाम्धीमन्द्रः प्रति तस्मादिन्द्रों देवतांनां भूयिष्टभाक्तंम् इन्द्रमुत्तंरमाहेन्द्रियमेवास्मिन्नुपरिष्टाद्दधाति यज्ञायुधानिं जुहोति यज्ञः (३९)

वै यंज्ञायुधानि यज्ञमेवावं रुन्द्धेऽथों पृतद्वै युज्ञस्यं रूप॰ रूपेणैव यज्ञमवं रुन्धेऽवभृथश्चं मे स्वगाकारश्चं म् इत्यांह स्वगाकृत्या अग्निश्चं मे घर्मश्चं म् इत्यांहैतद्वे ब्रह्मवर्चसस्यं रूप॰ रूपेणैव ब्रह्मवर्चसमवं रुन्धु ऋकं मे सामं च म् इत्यांह (४०)

पृतद्वे छन्दंसार रूपर रूपेणेव छन्दार्स्यवं रुन्धे गर्भाश्च मे वृथ्साश्चं म् इत्यांहैतद्वे पंश्नार रूपर रूपेणेव पृश्नवं रुन्धे कल्पां अहोत्यक्लंप्तस्य क्लस्ये युग्मदयुजे जुंहोति मिथुनत्वायों त्तरावंती भवतो ऽभिक्रांन्त्या एकां च मे तिस्रश्चं म् इत्यांह देवछन्दसं वा एकां च तिस्रश्चं (४१)

मृनुष्यछुन्द्सं चर्तस्रश्चाष्टौ चं देवछन्द्सं चैव मंनुष्यछन्द्सं चावं रुन्य आ त्रयंस्त्रि शतो जुहोति त्रयंस्त्रि श्वाद्वे देवतां देवतां पृवावं रुन्य आष्टाचंत्वारि शतो जुहोत्यष्टाचंत्वारि श्वादक्षरा जगंती जागंताः पृशवो जगंत्यैवास्मै पृशूनवं रुन्ये वार्जश्च प्रस्वश्चेतिं द्वादशं जुंहोति द्वादंश् मासाः संवथ्सरः संवथ्सर पृव प्रतिं तिष्ठति॥ (४२)

अग्निर्देवेभ्योऽपाँकामद्भाग्धेयमिच्छमानस्तं देवा अंब्रुवन्नुपं न् आ वर्तस्व ह्व्यं नो वहेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यमेव वांजप्रस्वीयं जहवन्निति तस्माद्यये वाजप्रस्वीयं जहृति यद्वांजप्रस्वीयं

जुहोत्यग्निमेव तद्भागधेयेन समर्धयत्यथों अभिषेक एवास्य स चतुर्दशभिजीहोति सप्त ग्राम्या ओषंधयः सप्त (४३)

वि वै युज्ञः सामं च म् इत्याह च तिस्रश्चेकान्नपंश्चाशचं॥

औदुंम्बरेण स्रुवेणं जुहोत्यूग्वा उंदुम्बर् ऊर्गन्नंमूर्जैवास्मा ऊर्जमन्नमवं रुन्धेऽग्निर्वे देवानांम्भिषिक्तोऽग्निचिन्मंनुष्यांणान्तस्मांदिश् न धावेदवंरुद्ध्र ह्यंस्यान्नमन्नंमिव खलु वै वर्षं यद्धावेदन्नाद्यांद्धावेदुपा

आरुण्या उभर्यीषामवंरुद्धा अन्नंस्यान्नस्य जुहोत्यन्नंस्यान्नस्यावंरु

उपावंतिते नक्तोषासेतिं कृष्णायें श्वेतवंथ्साये पर्यसा जुहोत्यह्रैवास्मे रात्रिं प्र दांपयित रात्रियाहं रहोरात्रे एवास्मे प्रत्ते कामंमन्नाद्यं दुहाते राष्ट्रभृतों जुहोति राष्ट्रमेवावं रुन्धे पङ्किर्जुहोति पङ्घा ऋतवं ऋतुष्वेव प्रतिं तिष्ठति भुवंनस्य पत् इतिं रथमुखे पश्चाहुंतीर्जुहोति वज्रो वै रथो वज्रेणैव दिशः (४५)

अभि जंयत्यग्निचित ई ह् वा अमुष्मिँ ह्रोके वातोऽभि पंवते वातनामानि जुहोत्यभ्येवैनंमुमुष्मिँ ह्रोके वार्तः पवते त्रीणि जुहोति त्रयं इमे लोका एभ्य एव लोकेभ्यो वातमवं रुन्धे समुद्रोऽसि नर्भस्वानित्याहैतद्दे वार्तस्य रूप ई रूपेणेव वातमवं रुन्धेऽअलिनां जुहोति न ह्येतेषांमुन्यथाहुंतिरवकल्पते॥ (४६)

सुवृगीय वै लोकायं देवर्थो युंज्यते यत्राकृतायं मनुष्यर्थ एष खल वै देवर्थो यद्यिर्गि यन्जिम शर्वमा घतेनेत्यांह यनक्रोवैन श

खलु वै देवर्थो यद्ग्निर्ग्नि युनिज्म शर्वसा घृतेनेत्यांह युनक्त्येवैन्र् स एनं युक्तः सुंवर्गं लोकम्भि वहित् यथ्सर्वाभिः पश्चभिर्युश्च्याद्युक्तौं- ऽस्याग्निः प्रच्युंतः स्यादप्रंतिष्ठिता आहुंतयः स्युरप्रंतिष्ठिताः स्तोमा अप्रंतिष्ठितान्युक्थानिं तिसृभिंः प्रातःसवनेंऽभि मृंशति त्रिवृत् (४७)

वा अग्निर्यावांनेवाग्निस्तं युंनिक्त यथानंसि युक्त आंधीयतं प्वमेव तत्प्रत्याहुंतयस्तिष्ठंन्ति प्रित् स्तोमाः प्रत्युक्थानिं यज्ञायिज्ञयंस्य स्तोत्रे द्वाभ्यामिभ मृंशत्येतावान् वै यज्ञो यावांनिग्निष्टोमो भूमा त्वा अस्यातं ऊर्ध्वः क्रियते यावांनेव यज्ञस्तमंन्त्ततौंऽन्वारोहित् द्वाभ्यां प्रतिष्ठित्या एक्याप्रंस्तुतं भव्त्यर्थ (४८)

अभि मृंशृत्युपैन्मुत्तरो युज्ञो नंमृत्यथो सन्तंत्यै प्र वा एषौं-ऽस्माल्लोकाच्यंवते योऽग्निं चिनुते न वा एतस्यानिष्टक आहंतिरवं कल्पते यां वा एषोऽनिष्टक आहंतिं जुहोति स्रवंति वै सा ताइ स्रवंन्तीं युज्ञोऽनु पर्रा भवति युज्ञं यजमानो यत्पुनश्चितिं चिनुत आहंतीनां प्रतिष्ठित्यै प्रत्याहंतयस्तिष्ठंन्ति (४९)

न युज्ञः पंराभवंति न यजंमानोऽष्टावुपं दधात्यष्टाक्षंरा गायत्री गायत्रेणैवैनं छन्दंसा चिनुते यदेकांदश त्रेष्टुंभेन यद्वादंश जागंतेन छन्दोंभिरेवैनं चिनुते नपात्को वै नामैषाँऽग्निर्यत्पंनश्चितिर्य एवं विद्वान्पंनश्चितिं चिनुत आ तृतीयात्पुरुंषादन्नंमत्ति यथा वै पुंनराधेयं एवम्पंनश्चितिर्यौऽग्र्याधेयेन न (५०)

ऋधोति स पुनराधेयमा धंत्ते योंऽग्निं चित्वा नर्ध्नोति स

चेत्व्येति रुद्रो वा एष यद्ग्निर्यथाँ व्याघ्र स्प्तम्बोधयंति ताहगेव तदथो खल्वां हुश्चेत्व्येति यथा वसीया सम्भाग्धेयेन बोधयंति ताहगेव तन्मनुंर्ग्निमंचिनुत तेन नार्भोध्स एतां पुनिश्चितिमंपश्यत्तामंचिनुत तया व स आंर्भोद्यत्पंनिश्चितिं चिनुत ऋद्यौ॥ (५१)

त्रिवद्य तिष्टन्यस्योधेयेन नार्वित्त स्वतंत्र च॥————[१०]
छन्दश्चितं चिन्वीत पृश्कांमः पृशवो व छन्दा स्सि पश्मानेव भंवति श्येनचितं चिन्वीत सुवर्गकांमः श्येनो व वयंसाम्पतिष्ठः श्येन एव भूत्वा सुवर्गं लोकम्पंति कङ्कचितं चिन्वीत् यः कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिं होके स्यामितिं शीर्षण्वानेवामुष्मिं होके

पुंनिश्चितिं चिनुते यत्पुंनिश्चितिं चिनुत ऋद्या अथो खल्वाहर्न

कामयेत शीर्षण्वानमुष्मिं ह्लोके स्यामितिं शीर्षण्वानेवामुष्मिं ह्लोके भेवत्यलज्वितं चिन्वीत् चतुं सीतं प्रतिष्ठाकां मुश्चतं स्रो दिशों दिक्षेव प्रतिं तिष्ठति प्रउग्चितं चिन्वीत् आतृं व्यवान्प्र (५२)

एव आतृं व्यानुदत उभ्यतं प्रउगं चिन्वीत् यः कामयेत् प्रजातान्आतृं व्यानुदेय प्रतिजनिष्यमां णानिति प्रैव जातान्आतृं व्यानुदते प्रतिं जनिष्यमां णानिति प्रैव जातान्आतृं व्यानुदते प्रतिं जनिष्यमां णान्नवित् भातृं व्यवान् वज्रो वै रथो वर्जमेव आतृं व्येभ्यः प्र हं रित द्रोण्चितं चिन्वीतान्नं कामो द्रोणे वा अन्नं म्भियते सयों न्येवान्नमवं रुन्थे समूह्यं चिन्वीत पृश्कां मः पश्मानेव भविति (५३)

परिचाय्यं चिन्वीत् ग्रामंकामो ग्राम्येव भंवति श्मशान्चितं चिन्वीत् यः कामयेत पितृलोक ऋंध्रयामितिं पितृलोक एवधींति विश्वामित्रजमद्ग्री वसिंष्ठेनास्पर्धेतार् स एता जुमदंग्निर्विहव्यां

अपश्यत्ता उपाधत्त् ताभिवै स वसिष्ठस्येन्द्रियं वीर्यमवृङ्कः यिद्वेहव्यां उपदर्धातीन्द्रियमेव ताभिवीर्यं यजमानो भ्रातृंव्यस्य वृङ्कः

होतुर्धिष्णिय उपं दधाति यजमानायतनं वै (५४)

होता स्व एवास्मां आयतंन इन्द्रियं वीर्यमवं रुन्धे द्वाद्शोपं दधाति द्वादंशाक्षरा जगेती जागेताः पृशवो जगेत्यैवास्मै पृश्नवं रुन्धेऽष्टावंष्टावन्येषु धिष्णियेषूपं दधात्यृष्टाशंफाः पृशवंः पृश्नवेवावं रुन्धे षण्मांजितिये षङ्घा ऋतवं ऋतवः खलु वै देवाः पितरं ऋतूनेव देवान्यितृन्धींणाति॥ (५)

पर्वस्व वाजंसातय इत्यंनुष्टुक्प्रंतिपद्भंवित तिस्रोऽनुष्टुभश्चतंस्रो गायत्रियो यत्तिस्रोऽनुष्टुभस्तस्मादः श्वंस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यच्चतंस्रो गायत्रियस्तस्माय्यवाः श्वंस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यच्चतंस्रो गायत्रियस्तस्माथ्सवाः श्वंस्त्रिभिस्तिष्ठः स्तिष्ठति यच्चतंस्रो गायत्रियस्तस्माथ्सवाः श्वंतुष्टुक्पंत्मश्चंतुष्टोमः स्तोमानां पर्मस्त्रिंरात्रो यज्ञानां पर्मोऽश्वः पशूनां परंमेणैवैनं पर्मतां गमयत्येकवि १ शमहंभवित (५६)

यस्मिन्नश्वं आलुभ्यते द्वादेशु मासाः पश्चर्तवस्त्रयं इमे लोका

असावंदित्य एंकविष्श एष प्रजापंतिः प्राजापत्योऽश्वस्तमेव साक्षादंभ्रोति शक्कंरयः पृष्ठम्भंवन्त्यन्यदंन्यच्छन्दोऽन्येन्ये वा एते पृशव आ लेभ्यन्त उतेवं ग्राम्या उतेवारण्या यच्छकंरयः पृष्ठं भवन्त्यश्वंस्य सर्वत्वायं पार्थुर्ष्मम्ब्रह्मसामं भंवति रिष्टमना वा अर्श्वः (५७)

यत ईंश्वरो वा अश्वोऽयतोऽप्रंतिष्ठितः परां परावतं गन्तोर्त्पार्थ्यसम्ब्रंह्मसामम्भवत्यश्वंस्य यत्ये धृत्ये सङ्कृत्यच्छावाकसाम् वा एष यदंश्वमेधः कस्तद्वेदेत्यांहुर्यदि सर्वो वा क्रियते न वा सर्व इति यथ्सङ्कृत्यच्छावाकसामम्भवत्यश्वंस्य सर्वत्वाय पर्यां स्या अनंन्तरायाय सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तममहंभविति सर्वस्यास्ये सर्वस्य जित्ये सर्वमेव तेनां ऽऽप्रोति सर्व जयित॥ (५८)

यदेकेंन प्रजापंतिः ष्रेणानु यजुषापं विश्वकर्माग्रु आ याहि सुवर्गायु वज्ञों गायुत्रेणाग्नं उदधे

अहंर्भवति वा अश्वोऽहंर्भवति दशं च॥

सुमीचीन्द्रांय मुयुरुपां बलांय पुरुषमुगः सोरी पृष्तः शका रुरुरेलुजः सुंपुर्ण आँग्नेयोऽश्वोऽग्नयेऽनीकवते चतुर्वि शतिः॥———[१३]यदेकेन् स पापीयानेतद्वा अग्नेर्धनुस्तद्देवास्त्वेन्द्रेज्येष्ठा अपां नप्नेऽश्वेस्तूपरो द्विपष्टिः॥62॥ यदेकेनैकेशितिपात्पेत्वः॥

This PDF was downloaded from $\mbox{http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/